

Poutníci *naděje*

Podněty v rámci přípravy na
Jubileum 2025




PUTUJI SÁM

- PUTUJEME SPOLEČNĚ

Tematický horizont:

Jsme lid poutníků, jako Izrael na cestě do zaslíbené země, jako první křesťanské společenství, které se od založení apoštolů považuje za my, kde povolání každého z nás je prožíváno v rámci společné a vzájemné sounáležitosti. Být lidem nikoho nevylučuje: „lid“ je kolektivní, to znamená, že je to slovo, které je vyjádřeno v jednotném čísle, ale vyjadřuje pojem bytí mnoha v celku, v jednom těle. Nevyhnutelným prvkem života pokřtěného člověka je nehledat osamělou cestu, ale naopak se snažit setkat s Kristem a rozpoznat ho ve tvářích a životech lidí kolem sebe.

- 
- Cestuješ raději sám nebo ve společenství? Jaké výhody a nevýhody oba způsoby pro Tebe mají?
 - Cítíš se být součástí většího společenství? Jakého konkrétně?
 - Dokážeš najít rytmus kroků ostatních lidí, nebo máš tendenci jít svým vlastním rytmem bez ohledu na kroky ostatních lidí?
 - Na jaký zážitek v rámci spolupráce s druhými si vzpomeneš?
 - Jaké dary/talenty máš, které bys mohl/a využít ve společenství?

Lectio - znamená – ČTI BOŽÍ SLOVO

1 Kor 12,12-30

Bratři! Jako tělo je pouze jedno, i když má mnoho údů, ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo, tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo – ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo svobodní – všichni jsme byli napojeni jedním Duchem. Ani tělo se přece neskládá z jednoho údu, ale z mnoha. Kdyby řekla noha: „Nejsem ruka, a proto nepatřím k tělu,“ proto ještě k tělu patří!

A kdyby řeklo ucho: „Nejsem oko, a proto k tělu nepatřím“, proto ještě k tělu patří! Kdyby bylo celé tělo jenom oko, kde by byl sluch? Kdyby bylo celé tělo jenom sluch, kde by byl čich? Takto však umístil Bůh každý z údů v těle, jak sám chtěl. Kdyby všechno bylo jen jeden úd, kam by se podělo tělo? Takto však je sice mnoho údů, ale jenom jedno tělo. Oko tedy nemůže říci ruce: „Nepotřebuji tě!“, nebo zase hlava nohám: „Nepotřebuji vás!“ Spíše naopak: tělesné údy zdánlivě nejslabší jsou nejpotřebnější. A zrovna těm údům, které na těle pokládáme za méně ušlechtilé, právě těm v oblékání projevujeme větší pečlivost a údy, za které se stydíme, tím slušněji se zakrývají, kdežto údy ušlechtilé (takové ohledy) nepotřebují. Bůh sestavil tělo tak, že se údům podřadnějším věnuje větší pečlivost, aby nenastal v těle nepořádek, ale aby se údy vzájemně staraly jeden o druhý. Trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy, je-li některý úd vyznamenán, všechny ostatní údy se s ním radují. Vy jste Kristovo tělo a každý z vás jeho úd. Bůh ustanovil, aby v církvi jedni byli misionáři, druzí proroky, třetí učitelé. Někteří dále (mají moc dělat) zázraky, jiní dar uzdravovat, pomáhat, řídit, mluvit rozličnými jazyky. Jsou snad všichni misionáři? Jsou všichni proroky? Jsou všichni učitelé? Mají všichni moc dělat zázraky? Mají všichni moc uzdravovat? Mluví všichni jazyky? Umějí všichni (ty řeči v neznámém jazyku pronesené) vykládat?

Spisovatel John Donne řekl, že „Žádný člověk není ostrov, nikdo není jen pro sebe, ale je součástí většího celku (kontinentu).“ I proto papež František do úmoru opakuje fratelli tutti, že všichni jsme si bratry a sestrami, že jsme sourozenci, součástí jedné velké rodiny. Ve křtu se všemi křesťany, v narození se všemi lidmi.

Navzdory rozdílnému původu a tomu, co nás odlišuje, je možné žít plnohodnotný vztah, v němž se umíme navzájem přijímat a chápat. Jde o celoživotní cestu, která nás zavazuje k neustálému hledání, jak dobře a věrně kráčet vedle sebe.

Papež František v dokumentu *Christus vivit* (čl. 167) zmiňuje africké přísloví: „Pokud chceš jít rychle, běž sám. Pokud chceš dojít dál, tak jedinečně společně s druhými.“ Každý z nás má dary, které jsou nám dány, abychom mohli být užitečními, aby společenství („tělo“) mohlo růst.

Navíc když putuji s druhými, tak se můžu podělit o své radosti z cesty, o své poznatky, o nové objevy, ale také o své bolesti a strachy. Ne nadarmo se říká, že sdílená radost se násobí a sdílená bolest se dělí. Radost se předáváním rozšiřuje dál a dál, je nakažlivá, šíří se jako oheň z jednoho na druhého, naopak když sdílíme bolest, tak ji pak s námi nese víc lidí. Nejsme na ni sami.

Nikdo z nás není ostrovem, nikdo z nás není sirotkem!

TIPY:

Přinášíme několik tipů na téma putování:



HUDBA A PODCASTY:

We are Family – End Song of Ice Age 4 Continental Drift - ZDE

When You Believe - BYU Noteworthy - ZDE

LITERÁRNÍ TEXTY

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA KE SVĚTOVÉMU DNI MLÁDEŽE (2024)

Při příchodu k bazilice svatého Petra v Římě přecházíte přes náměstí, které je obklopeno kolonádou vytvořenou velkým architektem a sochařem Gian Lorenzem Berninim. Celá kolonáda vypadá jako velké objetí: jsou to dvě paže otevřené náruče církve, naší matky, která přijímá všechny své děti! V nadcházejícím Svatém roce naděje vás všechny vybízím, abyste zakusili objetí milosrdného Boha, abyste zakusili jeho odpuštění, prominutí všech našich „vnitřních dluhů“, jak se tradovalo v biblických jubileích. A tak se i vy, Bohem přijati a v něm znovuzrozeni, stanete otevřenou náručí pro mnoho svých přátel a vrstevníků, kteří potřebují skrze vaše přijetí pocítit lásku Boha Otce. Každý z vás věnuje „třeba jen úsměv, gesto přátelství, bratrský pohled, upřímné naslouchání, bezplatnou službu s vědomím, že v Ježíšově Duchu se to může stát pro ty, kdo to přijmou, plodným semenem naděje, a tak se stanete neúnavnými misionáři radosti. Když putujeme, pozvedněme oči víry ke svatým, kteří nás na cestě předešli, kteří dosáhli cíle a vydávají nám své povzbudivé svědectví: „Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem skončil, víru jsem uchoval. Teď mě už jen čeká věnec spravedlnosti, který mi v onen den předá Pán, spravedlivý soudce. A nejen mně; stejně tak i všem, kdo s láskou čekají na jeho příchod“ (2 Tim 4,7-8). Příklad svatých mužů a žen nás přitahuje a podporuje.



FILMY:

Některé filmy můžete shlédnout na neziskové křesťanské streamovací platformě Filmana, která i filmy pro vás doporučila. Část obsahu je po registraci zdarma, zatímco kompletní katalog je dostupný prostřednictvím předplatného.

Human Flow – putování – životní nutnost

Milióny lidí na naší planetě mají extrémně silný důvod opustit svůj domov a vydat se na cestu. Sucho, hlad, vybombardovaný dům, zmasakrování sousedé, umučení manžel, každodenní střelba, intenzivní strach o svůj život, bolestný strach o život svých dětí. Milióny lidí nemají žádnou jinou možnost, než zemřít anebo se zapojit do toho, čemu v klidech našich bezpečných domovů říkáme migrační krize. Kromě smrti nemají jinou možnost, než se vzdát celého svého života, veškeré úspory dát na to, aby nastoupili do gumového člunu na moři a přes vlny, bouřku a utrpení se dostali jinam. Prostě jinam. Celosvětově ceněný a uznávaný umělec Aj Wej-wej byl sám v minulosti uprchlíkem. Jeho epický dokument Human Flow se proto na tragické osudy uprchlíků v dnešní uprchlické krizi dívá jinak, než řada z nás. S porozuměním. Dokument bere diváky na cestu s uprchlíky a během hrůzyplné odyssey nabízí nečekanou lidskou důstojnost, naději a také humor. Mimo to připomíná i fakt, že uprchlické a migrační lidské vlny jsou nedílnou součástí historie 20. století i celé historie. (Bontonfilm)

Nádech pro lásku – putování spolu životem

Nádech pro lásku je životopisný, romantický film. I přes to, že se nám může zdát až neuvěřitelný, tak je natočen podle skutečných událostí (dokonce se natáčelo v interiérech, kde hlavní hrdinové opravdu žili). Film vypráví osudu Robina Cavendishe a jeho ženy Diany. Celý příběh začíná v poklidu a radosti, v romantice a s bezstarostným životem mladých lidí. Vůbec nikoho by nenapadlo ve 28 letech přemýšlet, že by tuto životní idylku mohlo něco narušit. Přesně toto se ovšem stalo. ZDE celá anotace popis.

Za smrtí – poslední životní pouť

„Za smrtí“ je vizuálně strhující dílo plné emocí. Od prvních okamžiků snímek vtahuje diváky do zajímavých a poutavých příběhů lidí, kteří zažili tzv. klinickou smrt. Téma blízké smrti (NDE – Near-Death Experiences) je zde zkoumáno skrze svědectví pilota, kajakářky, horolezce, člověka, jenž chtěl spáchat sebevraždu, ale také běžných lidí, kteří se ocitli na hranici života a smrti. Film nechává na divákovi, zda těmto příběhům uvěří, či nikoli. ZDE celá anotace popis.

Červená želva – životní pouť, koloběh života

ZDE celá anotace popis.

Zůstaň s námi – pouť k nalezení živého Boha/vztahu s Bohem

Zůstaň s námi je jedinečná komedie Gada Elmaleha, která dokazuje, že humor a hloubka mohou jít ruku v ruce. Gad, který se po letech v USA vrací do Francie, musí čelit bouřlivé reakci své židovské rodiny, když zjistí, že konvertoval ke katolicismu. Jeho rodiče se zoufale snaží přivést ho zpět k jeho židovským kořenům, což vede k řadě komických, ale zároveň dojemných situací. Film brilantně balancuje mezi humorem a dramatem, přičemž odhaluje Gadovo niterné hledání víry a identity. Jeho příběh je nejen plný vtipných momentů, ale také hlubokých otázek o tom, co znamená být věřícím a jak skloubit lásku k rodině s vlastním duchovním přesvědčením. Zajímavostí je, že Gad Elmaleh je také režisérem snímku a obsadil do něj svou vlastní rodinu – nejen své rodiče, ale i sestru, kteří hrají sami sebe a nesou ve filmu svá skutečná jména. Tento osobní přístup dodává snímku ještě autentičtější a emotivnější rozměr. Zůstaň s námi je důkazem, že i komedie může mít opravdovou hloubku. Nabízí divákům nejen smích, ale také inspiraci a zamyšlení, to vše s jemností a pokorou, které zanechávají trvalý dojem.

Staromódní – pouť k nalezení lásky/toho kým mám být já

Romantický film s křesťanským přesahem, který vás dojde i pobaví. Clay Walsh, známý svými tradičními teoriemi o lásce, vede v malém americkém městě obchod se starožitnostmi. Do jeho života vstoupí Amber Hewsonová, svobodná a bezstarostná mladá žena, která si pronajímá byt nad jeho obchodem. Sama je překvapená, že ji oslovil právě tento muž. Clay, ačkoli si nechce přiznat svou náklonnost k ní, je okouzlen její osobností a spontánností jejího života. Oba se pokoušejí překonat své obavy a zahojit rány, když se rozhodnou vstoupit do společného vztahu, a to „staromódním způsobem, kdy jsou námluvy stále ještě možné.

OBRAZY:



Ikona přátelství

Ikona přátelství je jednou z nejoblíbenějších ikon v Taizé, pochází z šestého století z Egypta a její originál je uložen v pařížském Louvre. Vidíme na ní Ježíše – zachránce, kterého můžeme rozpoznat podle kříže ve svatozáří. V levé ruce drží evangeliář a svou pravou ruku pokládá láskyplně na ramena svého přítele.



Gustav Klimt, Strom života, 1909

Jedná se o dekorativní malbu zobrazující velký stylizovaný strom, jehož kořeny a větve se proplétají v ornamentálním vzoru. Strom na obraze představuje koncept spojení všech živých bytostí a neustálého růstu. Proplétající se kořeny a větve symbolizují, jak jsou životy a zkušenosti jednotlivců propojeny a jak je osobní a kolektivní růst vzájemně propojeným procesem. Klimtův strom je symbolem života, vývoje a kontinuity. Jeho zakřivené tvary a zlaté ornamenty připomínají krásu a složitost života a jeho vztahů a naznačují, že hledání smyslu a naplnění probíhá prostřednictvím spojení a interakce.



Auguste Rodin, Myslitel, 1880

Jedná se o sochu představující sedícího muže, který je hluboce ponořen do svých myšlenek. Poloha a výraz muže naznačují intenzivní přemýšlení, téměř jako by se snažil pochopit smysl své existence nebo světa kolem sebe. Tato meditativní póza symbolizuje proces vnitřního hledání. Prostřednictvím fyzického ztvárnění myšlenek Rodin zachycuje podstatu filozofického tázání a rozjímání, čímž se socha stává trvalým symbolem lidské touhy porozumět světu i sobě samému.

SLOVO PAPEŽE FRANTIŠKA:

Papež František, CHRISTUS VIVIT, 2019 (článek 163–164)

Váš duchovní růst se projevuje především v bratrské, velkorysé a milosrdné lásce. Svatý Pavel říká: „Kéž vám Pán dá růst a rozhojňovat se v lásce mezi sebou a ke všem, jako se rozhojňuje naše láska k vám“ (1 Sol 3,12). Kéž stále více zakoušíte onu "extázi", která spočívá v tom, že vycházíte ze sebe, abyste hledali dobro druhých, a to až k položení vlastního života.

Když se setkání s Bohem nazývá „extází“, je to proto, že nás vytahuje z nás samých a pozvedá nás, uchvácené Boží láskou a krásou. Můžeme však být také vyvedeni ze sebe samých, abychom rozpoznali krásu skrytou v každé lidské bytosti, její důstojnost, její velikost jako Božího obrazu a Otcova dítěte. Duch svatý nás chce postrčit, abychom vyšli ze sebe, abychom s láskou zahrnuli druhé a hledali jejich dobro. Proto je vždy lepší žít svou víru společně a vyjadřovat svou lásku v komunitním životě, sdílet svou náklonnost, svůj čas, svou víru a své starosti s ostatními mladými lidmi. Církev nabízí mnoho různých prostorů pro život víry ve společenství, protože společně je vše snazší.

AKTIVITA:

Putování: Vyjdi na osobní pouť, svěř lidem svůj strach!

- Pomodli se „[panců sv. Patrika](#)“
- Zúčastni se společné události, ať už růžence ve farnosti, mše svaté přes týden, studentské mše svaté, akce připravované mladými z tvého okolí, školy nebo města.
- Poděl se s někým druhým o své radosti a bolesti a také naslouchej druhému, co právě prožívá.
- Hra pro společenství: [létající koberec](#) (dá se motivovat i jako loďka na vodě, kterou potřebujeme obrátit zpět, bez toho, že bychom někoho ztratili)

